

sætte sig saaledes ind i Sagen, at de Punkter, som det fremhævede, alene fortjente at fremdrages, det meente snarere, at Ministeriet maatte tage alle Poster under Overveielse og derefter skønne, hvorvidt § 7 maatte anvendes paa dem.

De enkelte Poster, som Udvalget har fremhævet, findes i Betænkningen Anhang B. Sp. 123—26. Det høitærede Thing vil deraf see, at Nedsættelserne ere foreslaaede i de forlangte Summer: i Randers til Dvarteer for gifte Underofficerer og i Reie af Exerceerpladsen, i Aarhus til Fouragemagasiner, i Aalborg til Bagtlocale, til Brændsel og Lys i Bagtstuen og Sygehuset og endelig til Dvarteer for ugifte Underofficerer, som Ministeriet vel har nedsat fra 91 Rd. 24 §. til 60 Rd., men det er Dvarteerpengene for de gifte Underofficerer, hvorfor Udvalget yderligere har foreslaaet Summen nedsat til 40 Rd., som er det Høieste, som noget andet Sted gives i dette Diemed, idet der, som i Betænkningen bemærket, gives enkelte Steder, hvor et saadant Dvarteer gives for 24 Rd. I Fredericia har man af de Grunde, som i Betænkningen findes anførte, ikke villet foreslaae nogen Nedsættelse, og det Samme er Tilfældet med Hensyn til Slagelse, naaget man skønner, at den Sum, der er forlangt til Staldrequisiter, endnu er meget for stor, selv efterat den er nedsat med 130 Rd. De Nedsættelser paa forskjellige Poster, som Udvalget saaledes har foreslaaet, andrage i det Hele 1,515 Rd. 64 §., hvorved altsaa Godtgjørelsen

for Aaret 1859 for Kongerigets Vedkommende vil gaae ned til 84,332 Rd. 36 §.

Besl. Under Finantslovens første Behandling tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at mange af de Ulemper, som vare forbundne med det militaire Indquarteringsvæsen, hidrørte fra, at den gjældende Indquarteringsforordning var forældet og ufuldstændig, og jeg tillod mig at henstille til det Udvalg, som maatte blive nedsat for at behandle Finantsloven, at det til Vaade for Alles Interesser mulig vilde tage Hensyn til, at en Lov, som omfattede hele Sagen, kunde blive os forelagt. Det ærede Udvalg har vel ikke udtalt sig i Overeensstemmelse hermed, men det har henledet Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa det Uvilkkelige i, at man kunde komme til en fast Affindelse med Monarchiet om Godtgjørelsen for Indquarteringsbyrden i Fredstid. Ogsaa dette er en Bet, som jeg troer man kunde betræde med Udset til et tilfredsstillende Resultat. Det er ikke her Stedet at omhandle det Grundlag, hvorpaa et saadant Arrangement skulde kunne træffes; en Deel Vanskeligheder ville herved sikkerlig fremstaae i flere Retninger, som ere begrundede i Forholdenes Beskaffenhed, men jeg tør dog nære Haabet om, at disse Vanskeligheder ville kunne høves, og at man vil kunne komme til et Resultat, som vil kunne tilfredsstille saavel Staten i Almindelighed som Forsvarsmagten i særdeleshed.